

GEORGES MOUSTAKI

Η ζωή του και η καριέρα του

Ένας καλλιτέχνης άπατρις, ωστόσο με πολλές πατρίδες. Παρέμεινε από την αρχή ως το τέλος «ένας ποιητής που τραγουδούσε», όπως έλεγε ο ίδιος.

«...και όταν δεν θα μπορώ πια να τραγουδώ θα πάω να ζήσω σ' ένα ελληνικό νησί. Θα μένω σ' ένα μικρό σπιτάκι σ' ένα μέρος μαγικό, σ' ένα από τα τόσα πολλά που υπάρχουν στην Ελλάδα. Θα συναντώ τους φίλους μου, θα ψαρεύω, θα κάνω βόλτες και θα τρώω στα ταβερνάκια. (άραγε εννοούσε την Κέρκυρα?)

Δεν μπόρεσε να πραγματοποιήσει αυτό το τελευταίο όνειρο αλλά όπως το επιθυμούσε, με την βοήθεια του σωματείου Albert Cohen και του Δήμου Κερκυραίων επανέκτησε την ελληνική του υπηκοότητα και πολιτογραφήθηκε Κερκυραίος. Έτσι επανασυνδέθηκε με τις ρίζες του προς το τέλος της ζωής του.

Γεννήθηκε ως Giuseppe Moustacchi το 1934 στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου. Οι γονείς του ήταν Εβραίοι, Σεφαραδίτες από την Κέρκυρα. Έφυγαν περί το 1930 και εγκαταστάθηκαν στην Αλεξάνδρεια όπου άνοιξαν ένα σπουδαίο γαλλόφωνο βιβλιοπωλείο.

Μέσα στο κοσμοπολίτικο περιβάλλον της Αλεξάνδρειας οι Moustacchi έχασαν σιγά-σιγά την επαφή με τον τόπο τους, την Κέρκυρα. Στο σπίτι μιλούν Ιταλικά, Αραβικά, Αγγλικά. Έτσι ο νεαρός Giuseppe δεν θα μάθει ποτέ τα ελληνικά. Φοίτησε στο γαλλικό λύκειο της Αλεξάνδρειας, παθιάζεται με τους συγγραφείς της εποχής Jean Paul Sartre, Albert Camus, André Gide, αργότερα με τον Albert Cohen. Θα ζήσει πλέον σε γαλλόφωνο περιβάλλον όσον αφορά την μόρφωση και την κουλτούρα του. Από την εφηβική ηλικία μαθαίνει να παίζει πιάνο και επίσης κιθάρα για να εντυπωσιάζει τα κορίτσια.

Στα 17 του φθάνει στο Παρίσι όπου ζει η αδελφή του παντρεμένη μ' έναν γάλλο ποιητή. Καθόλου παράξενο λοιπόν ότι το πρώτο του τραγούδι είναι μελοποιημένο ποίημα του ποιητή γαμπρού του με τίτλο «gardez vos rêves» «φυλάξτε τα όνειρά σας». Καθόλου παράξενο, επίσης, που η πρώτη του μικρή φιλενάδα ήταν κι αυτή ποιήτρια, η Yanick Varech. Είναι μόνον 20 χρονών όταν η Yanick μένει έγγυος. Αλλά η γέννηση της Pia, της μοναχοκόρης του, και ο γάμος του με την Yanick δεν εμποδίζει τον νεαρό και ζωηρό Moustaki να κυνηγάει τον ποδόγυρο. Ο Georges αγαπάει τις γυναίκες, αλλά αγαπάει ακόμα πιο πολύ την ελευθερία του. Θα κρατήσει ωστόσο πάντα άριστες σχέσεις με όλες τις γυναίκες της ζωής του.

Υπογράφει το πρώτο του συμβόλαιο στις Βρυξέλλες, όπου παίζει πιάνο σ' ένα ταπεινό cabaret.

Η συνάντησή του με τον Georges Brassens είναι γι' αυτόν μια πραγματική αποκάλυψη. Ο Brassens γίνεται το ίνδαλμά του, ο καθοδηγητής του. Και ο Moustaki δεν διστάζει να αλλάξει το όνομά του από Giuseppe σε Georges.

Εργάζεται σε διάφορα cabarets και music halls, ο νεαρός Moustaki όμως δεν θεωρεί ότι είναι τραγουδιστής αλλά τραγουδοποιός, πότε στιχουργός, πότε συνθέτης. Συχνά και τα δύο μαζί.

Συνθέτει για τα μεγάλα ονόματα της εποχής: Henri Salvador, Catherine Sauvage και συναντάει και την Edith Piaf που διαλέγει τρία τραγούδια του.

Είναι 23 χρονών και εκείνη 43. Ερωτεύονται παράφορα και θα ζήσουν μαζί για έναν χρόνο.

Ο Moustaki θα γράψει γι' αυτήν το τραγούδι "Milord" που θα γίνει μια από τις μεγαλύτερες επιτυχίες της Edith Piaf.

Η Piaf που θαυμάζει την φωνή του G.Moustaki τον πιέζει να ερμηνεύει ο ίδιος τα τραγούδια του. Αλλά τρέμοντας από το τρακ ο νεαρός αρχάριος δεν αισθάνεται έτοιμος γι' αυτόν τον ρόλο.

Συνθέτει πλέον για τον Yves Montand, Tino Rossi, Juliette Gréco, Barbara, Dalida.

Θυμόμαστε όλοι το «Gigi l' amoroso» της Δαλιδά. Το 1967 ο Serge Reggiani, του ζητά να γράψει ένα τραγούδι για τον έρωτα με μια ώριμη γυναίκα. Θα είναι το «Sarah» - Σάρα με βιωματικούς στίχους εμπνευσμένους από το δικό του ειδύλλιο με την Edith Piaf. Ο θρίαμβος αυτού του τραγουδιού τον γεμίζει αυτοπεποίθηση και όταν η Barbara του προτείνει να ανέβει στην σκηνή μαζί της, και να τραγουδήσουν μαζί το τραγούδι του «La dame Brune» (Η μελαχρινή κυρία) αυτή τη φορά, δέχεται.

Η κοινωνικοπολιτική και πολιτισμική επανάσταση του Μάη του 68 τον συνεπαίρνει. Δηλώνει φιλοτροτσκιστής. Το 1969 συνθέτει και τραγουδά τον «Μέτοικο» που θα γίνει τελικά τεράστια διεθνής επιτυχία και σηματοδοτεί την εκτόξευση της καριέρας του ως τραγουδιστή. Ο Georges είναι ένας αθεράπευτος νωχελικός που ο Eddy Mitchell προσφωνεί χαριτολογώντας «Monsieur 1 volt», «ο κύριος του ενός volt». Αλλά είναι πολύ καλός με τους συναθρώπους του. Το σπίτι του στο Saint Louis είναι ένα καταφύγιο για όλους τους φίλους που βρίσκονται σε δυσκολία. Στην προσωπική του ζωή είχε πολλές ερωτικές περιπέτειες σύντομης διάρκειας, όμως πάντα διακριτικός δεν περηφανεύτηκε ποτέ ούτε για τις διάσημες κατακτήσεις του.

Κατά την διάρκεια της δεκαετίας του εξήντα γνωρίζεται με τους Έλληνες συνθέτες Μάνο Χατζηδάκη και Μίκη Θεοδωράκη. Συνδέεται επίσης με βαθιά φιλία με τον Γιώργο Νταλάρα. Το 1966 ωθούμενος από τον Χατζηδάκη, έρχεται για πρώτη φορά στην Ελλάδα, την χώρα των γονέων του. Η Κέρκυρα γίνεται ο αγαπημένος του τόπος. Περνάει εκεί μεγάλα διαστήματα το καλοκαίρι και δίνει πολλές συναυλίες.

Τα χρόνια που ακολουθούν, θα γράψει περίπου 300 τραγούδια, για την νοσταλγία, την ελευθερία, την μοναξιά, την αγάπη, την θάλασσα, το όνειρο για έναν κόσμο πιο δίκαιο, πιο ανθρώπινο. Θα γνωρίσει την δόξα και τον θαυμασμό, αλλά θα μείνει πάντα ένας άνθρωπος χαμηλών τόνων.

Υποφέροντας από εμφύσημα από το 2009, θα σταματήσει να τραγουδάει οριστικά το 2011.

Μας άφησε πριν από ένα χρόνο στην ηλικία των 79 ετών, τον Μάιο του 2013, ευγνωμονώντας την ζωή που του έδωσε πολλά περισσότερα απ' όσα είχε ονειρευτεί.

Αυτός που πάντα έλεγε : «L' homme descend du songe» σε ελεύθερη μετάφραση: «Ο άνθρωπος είναι δημιούργημα των ονείρων του»